

Ordo Iuris

Instytut na rzecz Kultury Prawnej



Redakcja naukowa A. Stępkowski, J. Banasiuk

Persecution of Christians

Time to React to Genocide

STRESZCZENIE RAPORTU





PERSECUTION
OF CHRISTIANS:
TIME TO REACT
TO GENOCIDE

PRZEŚLADOWANIE
CHRZEŚCIJAN:
CZAS POWSTRZYMAĆ
LUDOBÓJSTWO

I. DLACZEGO TAKI RAPORT?

Chrześcijanie są najbardziej prześladowaną grupą na świecie – jednoznacznie wynika to z globalnych badań przeprowadzonych przez organizacje pozarządowe, takie jak *Open Doors* czy *The Center for Studies on New Religions*. Wyznawcy Chrystusa tylko z powodu swojej religii padają ofiarą mordów, gwałtów, grabieży i wypędzeń z miejsc zamieszkania.

Raport Instytutu na rzecz Kultury Prawnej *Ordo Iuris* „*Persecution of Christians: Time to React to Genocide*” stanowi próbę zainicjowania poważnej dyskusji o konkretnych działaniach, które społeczność międzynarodowa powinna podjąć w celu przeciwdziałania zbrodniom wymierzonym w chrześcijan.

Na Zachodzie nikt nie ma wątpliwości, że w wielu państwach Bliskiego i Dalekiego Wschodu odmawia się chrześcijanom wolności kultu. Na terenach opanowanych przez przestępczą organizację określającą się mianem „Państwa Islamskiego” (ISIS/*Daesh*) dochodzi do notorycznych mordów i aktów przemocy wobec katolików, Koptów, prawosławnych oraz protestantów. W aneksie do Raportu zawarto wybór wypowiedzi organów poszczególnych państw oraz instytucji europejskich jednoznacznie kwalifikujących te czyny jako zbrodnie przeciwko ludzkości i akty ludobójstwa.

Mimo to w agendzie międzynarodowej kwestia prześladowań chrześcijan została zepchnięta na margines – przywódcy państw zazwyczaj unikają jednoznacznych wypowiedzi na ten temat. W nielicznych oficjalnych komunikatach odnoszących się do popełnianych zbrodni używa się enigmatycznego języka rozmywającego granice między ofiarami i sprawcami, a organy organizacji międzynarodowych nie podejmują żadnych realnych kroków w obronie łamanych praw człowieka, na straży których mają stać.

Polskie członkostwo w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w latach (2018–2019) daje naszemu rządowi ogromne możliwości, ale jednocześnie czyni nasz kraj szczególnie odpowiedzialnym za los chrześcijan na Bliskim Wschodzie. Wydaje się, że Polska, jak mało który kraj jest wezwana do tego, by podjąć energiczne działania na rzecz ustanowienia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ Międzynarodowego Trybunału Karnego *ad hoc*, do osądzenia zbrodni ludobójstwa, których dopuszcza się *Daesh*. W Raporcie wyjaśniono, dlaczego to właśnie Trybunał *ad hoc* jest właściwą instytucją do osądzenia zbrodni na chrześcijanach, oraz dołączono projekt rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ powołującej taką instytucję.

II. TREŚĆ RAPORTU

Raport otwiera prezentacja podstawowych faktów na temat prześladowania chrześcijan: liczby ofiar śmiertelnych, przykłady przemocy i dyskryminacji bezpośredniej w wybranych krajach oraz stan prawa międzynarodowego w przedmiocie zbrodni ludobójstwa. Opierając się na bogatej bazie źródłowej, obejmującej m.in. raport międzynarodowej organizacji *Open Doors* oraz raport amerykańskiej Komisji ds. Wolności Religijnej, zaprezentowano alarmujące statystyki i szokujące fakty dotyczące prześladowań chrześcijan na całym świecie. Z zebranych danych wynika, że chrześcijanie są prześladowani w ponad połowie (128) państw na świecie. Najbardziej intensywne prześladowania mają miejsce w Syrii, Iraku, Iranie, Sudanie, Korei Północnej, Somalii, Afganistanie, Pakistanie, Jemenie oraz Erytrei. Przedstawiono złożone uwarunkowania prześladowań, których ofiarami padają chrześcijanie, poczynając od islamskiego fundamentalizmu (dążenia do islamizacji całego świata) poprzez uwarunkowania polityczne, plemienne antagonizmy oraz działanie zorganizowanych struktur korupcyjnych, gwarantujących bezkarność prześladowcom. Właśnie problem bezkarności sprawców najkrwawszych prześladowań jest kwestią, której w szczególny sposób poświęcony jest ten Raport.

Jak ścigać prześladowców?

Raport w kompleksowy sposób prezentuje istniejące instrumenty umożliwiające ściganie przestępców dopuszczających się prześladowania chrześcijan.

Ranking 50 państw świata, w których chrześcijanie są najbardziej prześladowani

	PAŃSTWO	2017	2016		PAŃSTWO	2017	2016	
1.	Korea Północna	92/100	92/100		26.	Bangladesz	63/100	57/100
2.	Somalia	91/100	87/100		27.	Jordania	63/100	59/100
3.	Afganistan	89/100	88/100		28.	Mjanma (Birna)	62/100	62/100
4.	Pakistan	88/100	87/100		29.	Tunezja	61/100	58/100
5.	Sudan	87/100	84/100		30.	Bhutan	61/100	56/100
6.	Syria	86/100	87/100		31.	Malezja	60/100	58/100
7.	Irak	86/100	89/100		32.	Mali	59/100	55/100
8.	Iran	85/100	83/100		33.	Tanzania	59/100	57/100
9.	Jemen	85/100	78/100		34.	Rep. Środkowoafr.	58/100	59/100
10.	Erytrea	82/100	89/100		35.	Tadżykistan	58/100	58/100
11.	Libia	78/100	79/100		36.	Turcja	58/100	56/100
12.	Nigeria	78/100	78/100		37.	Algieria	57/100	55/100
13.	Malediwy	76/100	76/100		38.	Kuwejt	57/100	56/100
14.	Arabia Saudyjska	76/100	76/100		39.	Chiny	57/100	57/100
15.	Indie	73/100	68/100		40.	Dżibuti	57/100	58/100
16.	Uzbekistan	71/100	70/100		41.	Meksyk	57/100	56/100
17.	Wietnam	71/100	66/100		42.	Komory	56/100	56/100
18.	Kenia	68/100	68/100		43.	Kazachstan	56/100	55/100
19.	Turkmenistan	66/100	66/100		44.	Zjed. Em. Arab.	55/100	55/100
20.	Katar	65/100	65/100		45.	Sri Lanka	55/100	-
21.	Egipt	65/100	64/100		46.	Indonezja	55/100	55/100
22.	Etiopia	64/100	67/100		47.	Mauretania	55/100	-
23.	Ter. palestyńskie	64/100	62/100		48.	Bahrajn	54/100	54/100
24.	Laos	64/100	58/100		49.	Oman	53/100	53/100
25.	Brunei	64/100	61/100		50.	Kolumbia	53/100	55/100

■ wans na liście
 ■ Spadek na liście
 ■ Pozycja bez zmiany
 ■ Nowe państwo na liście

Źródło: World Watch List 2017, <https://www.opendoorsusa.org/christian-persecution/world-watch-list/> (dostęp: 12 kwietnia 2017)

W sferze globalnej największe znaczenie powinien mieć Międzynarodowy Trybunał Karny (*International Criminal Court* – ICC) powołany w 1998 r. przez 120 państw z całego świata na podstawie umowy międzynarodowej – Statutu Rzymskiego. Ma on ścigać najpoważniejsze przestępstwa, a zwłaszcza zbrodnie ludobójstwa.

Zbrodnie popełnione przez Państwo Islamskie wykraczają jednak poza kompetencje Trybunału, ponieważ Syria, Irak i Libia nie są związane postanowieniami Statutu Rzymskiego. W Europie najbardziej skutecznym rozwiązaniem byłoby upoważnienie sądów i prokuratur wszystkich państw do ścigania i osądzania zbrodniarzy islamskich bez względu na miejsce popełnienia przez nich przestępstwa. Rozwiązanie takie (tzw. zasada jurysdykcji uniwersalnej) obowiązuje w niektórych państwach europejskich, np. w Finlandii, Niemczech czy Hiszpanii. Najczęściej jednak jest ona ograniczona do sytuacji, kiedy ofiarą zbrodni padnie obywatel danego państwa. To zastrzeżenie bardzo ogranicza możliwość skorzystania z tej zasady przy ściganiu zbrodni przeciw chrześcijanom na Bliskim Wschodzie.

Inne instrumenty, jakimi może posłużyć się społeczność międzynarodowa w obronie prześladowanych chrześcijan, znajdują się w gestii Unii Europejskiej oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Na podstawie art. 84 TFUE Unia może podejmować środki w celu promowania i wspierania działania państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości, co w praktyce może polegać np. na ustanawianiu programów finansowych przeznaczonych na wsparcie walki z prześladowaniem chrześcijan.

Unia Europejska może też pogłębiać współpracę między policjami oraz służbami specjalnymi poszczególnych państw członkowskich w celu sprawniejszej wymiany informacji na temat problemów i zagrożeń dotyczących chrześcijan.

Ponadto Rada Europejska może, w ramach ogólnych kompetencji w zakresie wyznaczania kierunków działania Unii, ustanowić ogólnoeuropejski program współpracy między państwami w zakresie ścigania zbrodniarzy islamskich. *Last but not least*, Unia ma możliwość włączenia zagadnienia prześladowań wyznawców Chrystusa do stałej agendy działań dyplomatycznych Wysokiego Komisarza UE ds. Polityki Zagranicznej.

W ramach UE Parlament Europejski i Rada mogą także na podstawie art. 83 TFUE ustanowić normy minimalne odnoszące się do definiowania przestępstw oraz kar w dziedzinach szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze trans-

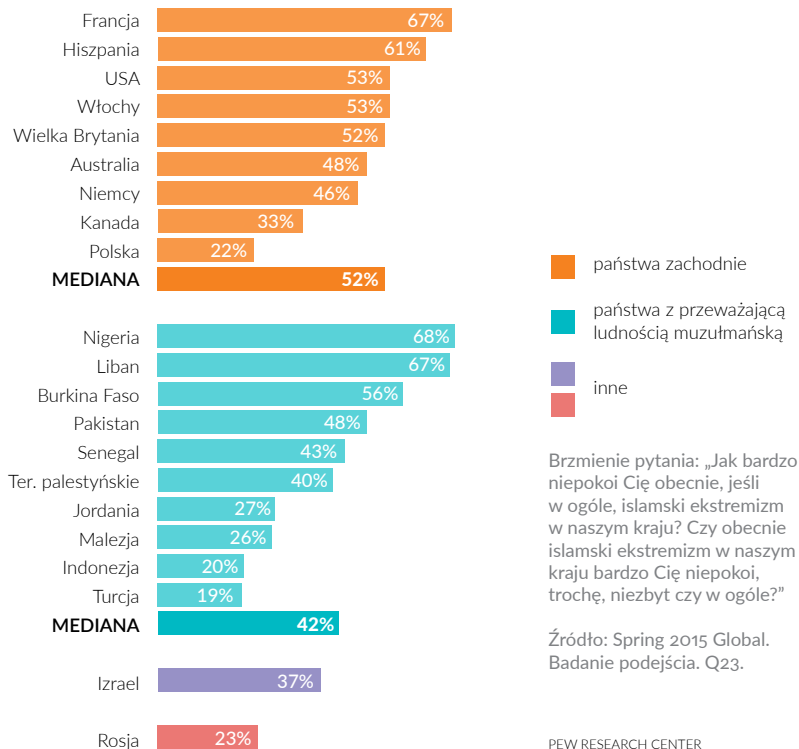
granicznym. W ten sposób można stworzyć jednolity mechanizm współpracy przy ściganiu sprawców zbrodni wobec chrześcijan, jednak nie jest to rozwiązanie optymalne. Można mieć wątpliwości, czy dopuszczalne byłoby ustanowienie na tej podstawie przepisów wprowadzających zasadę jurysdykcji uniwersalnej. Znacznie lepiej podejmować takie działania na poziomie krajowym, zgodnie z zasadą pomocniczości.

W ramach ONZ najbardziej efektywne środki pozostają w dyspozycji Rady Bezpieczeństwa. Polska już wkrótce będzie czynnie brała udział w pracach tej kluczowej agendy ONZ i może wówczas w spektakularny sposób zaznaczyć swą obecność, konstruktywnie angażując się na rzecz chrześcijan.

Rada Bezpieczeństwa może decydować o wysłaniu międzynarodowych sił zbrojnych na terytoria ogarnięte poważnymi konfliktami czy prześladowaniami

Ekstremizm bardziej niepokoi zachodnie państwa niż kraje z przeważającą ludnością muzułmańską

Procent ankietowanych BARDZO zaniepokojonych islamskim ekstremizmem w danym kraju



w ramach misji pokojowej. W zależności od okoliczności może to być misja zaprowadzania pokoju (*peacemaking operation*), misja wymuszania pokoju (*peace enforcement operation*), misja budowania pokoju (*peacebuilding operations*) albo misja utrzymywania pokoju (*peacekeeping operation*).

Szczególnie doniosła wydaje się w tym kontekście kompetencja Rady Bezpieczeństwa do ustanowienia w drodze rezolucji międzynarodowego trybunału karnego do osądzenia konkretnych zbrodni przeciwko ludzkości, w tym zbrodni ludobójstwa (Trybunał *ad hoc*). Zważywszy na nasz wkład w rozwój prawa humanitarne, Polska ma szczególny tytuł do tego, by jako niestały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ zaproponować przyjęcie rezolucji ustanawiającej Trybunał *ad hoc* i potraktować to jako konkretny, instytucjonalny, efekt swojego członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa.

Podsumowując całość środków dostępnych dla poprawy sytuacji chrześcijan na Bliskim Wschodzie, Raport wskazuje, że – poza konkretnymi krajami – najbardziej efektywnymi instrumentami przeciwdziałania zbrodniom wymierzonym w chrześcijan dysponuje ONZ.

W przeciwieństwie do Unii Europejskiej, która posiada bardzo ograniczone kompetencje w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, ONZ ma skuteczne narzędzia do zwalczania aktów bezprawia, jakimi są zbrodnie przeciw ludzkości, również przeciw chrześcijanom. Dlatego też *Ordo Iuris* w niniejszym Raporcie rekomenduje uznanie terroryzmu islamskiego i nasilających się prześladowań wobec chrześcijan za zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Pozwoli to na ustanowienie na podstawie art. 39 Karty Narodów Zjednoczonych specjalnego Trybunału *ad hoc* do spraw zbrodni popełnianych przez *Daesh* na wzór Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Rwandy lub Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii. Jurysdykcja Trybunału *ad hoc* objęłaby wszystkie państwa ONZ i miałyby pierwszeństwo przed właściwością sądów krajowych.

Oprócz tego Rada Bezpieczeństwa powinna również podjąć decyzję o wysłaniu wojskowych misji wymuszania pokoju (*peace enforcement operations*) do krajów ogarniętych wojną, w których starciom regularnych wojsk towarzyszą prześladowania wymierzone w chrześcijańską ludność cywilną.

Polskie członkostwo w Radzie Bezpieczeństwa jest doskonałą okazją i zobowiązuje do podniesienia przez rząd RP postulatu ustanowienia Trybunału *ad hoc* do osądzenia zbrodni ISIS.

WNIOSKI



- 1) Państwa będące stronami Rzymskiego Statutu i państwa członkowskie UE mogą, zgodnie z uniwersalną jurysdykcją, pociągnąć do odpowiedzialności karnej obywatela tych państw, oskarżonego o ludobójstwo.
- 2) W przeciwieństwie do UE, która posiada bardzo ograniczone kompetencje w obszarze wymiaru sprawiedliwości, ONZ stosuje sprawdzone instrumenty prawne wobec aktów bezprawia, jakimi są zbrodnie przeciwko ludzkości: działania podejmowane przez Radę Bezpieczeństwa w celu przywrócenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Organizacja Narodów Zjednoczonych może zareagować na prześladowanie chrześcijan w sposób optymalny poprzez podjęcie działań prewencyjnych (wojskowe operacje pokojowe w strefach wojennych) i represyjnych (Trybunał *ad hoc* w celu osądzenia zbrodni popełnionych przez *Daesh*).
- 3) Prowadzenie operacji utrzymywania pokoju wydaje się najlepszym rozwiązaniem w celu ochrony życia, zdrowia i wolności chrześcijan, ponieważ pozwala na wykorzystanie wojskowych środków do przywrócenia bezpieczeństwa zagrożonej ludności i do rozdzielenia walczących stron.

Utworzenie Trybunału *ad hoc* w celu osądzenia zbrodni popełnionych przez Państwo Islamskie jest wysoce pożądane. Powołanie takiego Trybunału jest usprawiedliwione w świetle orzecznictwa Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Rwandy i Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii. Propozycja projektu uchwały ustanawiającej powyżej wskazany Trybunał *ad hoc* jest załączona do niniejszego raportu.

OFICJALNE STANOWISKA WSKAZUJĄCE NA LUDOBÓJCZY CHARAKTER DZIAŁAŃ ISIS/DAESH

Rezolucja Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy *Foreign Fighters in Syria and Iraq*, 27 stycznia 2016 r.

(...) Państwo Islamskie dopuściło się aktów ludobójstwa i innych poważnych przestępstw zagrożonych karą na mocy prawa międzynarodowego. Państwa powinny działać, domniemując, że Daesh dopuszcza się ludobójstwa i powinno być świadome, że pociąga to za sobą działanie w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych z 1948 r. o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez tzw. „ISIS/Daesh” (2016/2529(RSP))

Parlament Europejski (...)

- ponownie zdecydowanie potępia tzw. „ISIS/Daesh” i dokonywane przez nie rażące naruszenia praw człowieka, które zgodnie z Rzymskim Statutem Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, oraz podkreśla, że należy podjąć działania w celu uznania ich za ludobójstwo przez Radę Bezpieczeństwa ONZ (...)*
- podkreśla, że tzw. „ISIS/Daesh” dopuszcza się ludobójstwa na chrześcijanach i Jazydach oraz na innych mniejszościach religijnych i etnicznych, które nie zgadzają się z interpretacją islamu głoszoną przez „ISIS/Daesh”, oraz że w związku z tym wymagane są działania na mocy Konwencji ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r. (...)*

Izba Gmin, Parlament Zjednoczonego Królestwa, Państwo Islamskie: Ludobójstwo mniejszości, 20 kwietnia 2016 r.

Izba Gmin wyraża przeświadczenie, że chrześcijanie, Jazydzi i inne mniejszości etniczne i religijne w Iraku i Syrii cierpią ludobójstwo z ręki Państwa Islamskiego; i wzywa rząd do niezwłocznego skierowania sprawy do Rady Bezpieczeństwa

ONZ w celu nadania jurysdykcji Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu, aby sprawcy mogli zostać postawieni przed wymiarem sprawiedliwości.

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie potępienia masowej eksterminacji
mniejszości religijnych przez tzw. Państwo Islamskie

(...) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, iż dotychczasowa zbrodnicza działalność tzw. Państwa Islamskiego, oraz innych skrajnych grup islamskich, wymierzona w bliskowschodnią społeczność chrześcijańską i inne mniejszości religijne, nie spotkała się ze zdecydowaną reakcją społeczności międzynarodowej (...) Działalność radykalnych grup islamskich nie tylko w Syrii i Iraku, ale również w innych krajach Bliskiego Wschodu oraz Afryki Północnej wyczerpuje znamiona ludobójstwa, w związku z czym musi się spotkać z naszym zdecydowanym sprzeciwem.

Tym samym Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podziela stanowisko Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyrażone w rezolucji nr 2249 (2015) z dnia 20 listopada 2015 roku, oraz stanowisko wyrażone w Rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2016 roku w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez tzw. „ISIS/Daisz” (2016/2529(RSP)) stwierdzające, iż agresywna ekstremistyczna ideologia tzw. Państwa Islamskiego narusza podstawowe prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne oraz stanowi globalne i bezprecedensowe zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

Izba Niższa Parlamentu Austrii, Rezolucja w sprawie ISIS
i systematycznych masowych mordów mniejszości religijnych
i etnicznych przez nie dokonywanych, 7 czerwca 2017 r.

Izba Niższa Parlamentu popiera przyjętą jednogłośnie rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2016 r. W tym kontekście należy zwrócić się do Rady Bezpieczeństwa ONZ o potępienie łamania praw człowieka i zbrodni wojennych popełnianych przez tzw. Państwo Islamskie wobec chrześcijan, jazydów i wielu innych mniejszości religijnych i etnicznych jako ludobójstwa (...)

PROPOZYCJA PROJEKTU REZOLUCJI RADY BEZPIECZEŃSTWA W SPRAWIE PRZEŚLADOWANIA CHRZEŚCIJAN

Distr.
GENERAL

S/RES/..... (2017)
.... 2017

REZOLUCJA ... (2017)
przyjęta przez Radę Bezpieczeństwa na jej ... posiedzeniu,
w dniu ... 2017

Rada Bezpieczeństwa,

Przywołując wszelkie jej wcześniejsze rezolucje dotyczące terroryzmu oraz mniejszości prześladowanych na Bliskim Wschodzie i Afryce Północnej,

Przywołując oświadczenia Przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa w sprawie prześladowania mniejszości religijnych, a zwłaszcza oświadczenia w sprawie prześladowania mniejszości w Mosulu z dnia 21 lipca 2014 r. (SC/11484-IK/679), w sprawie uprowadzenia syryjskich chrześcijan przez ISIS z dnia 25 stycznia 2015 r. (SC/11799) i w sprawie zamordowania ponad 30 etiopskich chrześcijan z dnia 20 kwietnia 2015 r. (SC/11867-AFR/3118),

Potwierdzając, że terroryzm we wszystkich jego formach stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa i że wszelkie akty terroryzmu mają charakter przestępczy oraz bezprawny bez wzglę-

du na motywacje sprawców, niezależnie od tego, kiedy, gdzie i przez kogo zostały popełnione i ponownie przywołując jednomyślne słowa potępienia dla Państwa Islamskiego, Al-Kaidy oraz powiązanych z nimi osób, grup, sprzysiężeń i organizacji za trwające i liczne akty terroru wymierzone w niewinną i bezbronną ludność cywilną, a w szczególności mniejszości religijne chrześcijan i jazydów,

Odnotowując raport Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z 15 marca 2015 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Iraku w kontekście nadużyć popełnianych przez ISIS i powiązane z nim grupy zgodnie z rezolucją Rady Praw Człowieka A/HRC/RES/S-22/1, a także raport Biura Praw Człowieka Misji Wsparcia Narodów Zjednoczonych dla Iraku (UNAMI) zgodnie z paragrafem 2(c) rezolucji 1770 (2006) oraz oświadczenie Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego z 8 kwietnia 2015 r.,

Wyrażając poważne zaniepokojenie kolejnymi doniesieniami o rozprzestrzeniających się oraz rażących naruszeniach międzynarodowego prawa humanitarnego, a zwłaszcza doniesieniami o ludobójstwie, masowych zabójstwach, wypędzeniach, masowych, zorganizowanych i systematycznych przypadkach zniewalania i gwałcenia kobiet,

Wyrażając głębokie zaniepokojenie rozprzestrzenianiem się ekstremistycznej islamskiej ideologii przejawiającej się w działaniach ISIS, Al-Kaidy oraz powiązanych z nimi organizacji na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej,

Ustaliwszy, że terroryzm islamski stanowi zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa,

Wyrażając determinację do położenia kresu tego rodzaju zbrodniom oraz powzięcia efektywnych środków mających na celu wymierzenie sprawiedliwości osobom, które ponoszą za nie odpowiedzialność,

Wyrażając przekonanie, że ustanowienie międzynarodowego trybunału i ściganie osób odpowiedzialnych za wyżej wymienione naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego przyczyni się do powstrzymania tego rodzaju naruszeń oraz efektywnego zadośćuczynienia wyrządzonym przez nie szkodom,

Podkreślając potrzebę międzynarodowej współpracy na rzecz wzmocnienia sądów oraz wymiaru sprawiedliwości w, mając na względzie konieczność przesłuchania znacznej liczby podejrzanych,

Działając na podstawie VII rozdziału Karty Narodów Zjednoczonych,

1. Postanawia niniejszym ustanowić międzynarodowy trybunał, którego jedynym celem będzie pociągnięcie do odpowiedzialności osób odpowiedzialnych za ludobójstwo oraz inne poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego popełnione na terytorium Iraku, Syrii oraz w okresie od do daty, która zostanie ustalona przez Radę Bezpieczeństwa po przywróceniu pokoju, i w tym celu uchwała Statut Międzynarodowego Trybunału, stanowiący załącznik do niniejszej rezolucji;
2. Postanawia, że wszystkie Państwa są obowiązane do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem i jego organami zgodnie z niniejszą rezolucją oraz Statutem Międzynarodowego Trybunału oraz w konsekwencji wszystkie Państwa są obowiązane do powzięcia wszelkich niezbędnych środków pozostających w ramach ich krajowego porządku prawnego do wdrożenia postanowień niniejszej rezolucji i Statutu, w tym zobowiązania Państw do stosowania się do wniosków o udzielenie pomocy lub nakazów wydanych przez na podstawie art. Statutu i zwraca się do Państw z prośbą o informowanie na bieżąco Sekretarza Generalnego o powziętych środkach;

3. Wzywa Państwa, międzyrządowe oraz pozarządowe organizacje do zapewnienia wsparcia w postaci funduszy, wyposażenia i usług na potrzeby Międzynarodowego Trybunału, w tym eksperckich zasobów kadrowych;
4. Zwraca się z prośbą do Sekretarza Generalnego o niezwłoczne wdrożenie niniejszej rezolucji, a w szczególności o podjęcie praktycznych uzgodnień dla zapewnienia efektywnego funkcjonowania Międzynarodowego Trybunału, w tym przygotowanie w możliwie najkrótszym czasie zaleceń dla Rady co do potencjalnej lokalizacji siedziby Międzynarodowego Trybunału oraz przedkładanie periodycznych sprawozdań Radzie;
5. Postanawia, że siedzibę Międzynarodowego Trybunału wyznaczy Rada, biorąc pod uwagę względy sprawiedliwości i uczciwości, jak również administracyjnej efektywności, w tym dostępu do świadków i usług, oraz konkluzje z odpowiednich uzgodnień przeprowadzonych pomiędzy Organizacją Narodów Zjednoczonych a Państwem siedziby będącej do zaakceptowania przez Radę, uwzględniając sytuację, że Międzynarodowy Trybunał może zebrać się na posiedzenie poza swoją siedzibą, jeżeli jest to konieczne dla sprawnego wykonywania jego funkcji; oraz postanawia, że biuro zostanie założone w, gdzie będą przeprowadzane również postępowania, o ile okaże się to wskazane i odpowiednie, zgodnie z konkluzjami podobnych uzgodnień;
6. Postanawia w dalszym ciągu czynnie zajmować się tą kwestią.

Instytut na rzecz Kultury Prawnej **Ordo Iuris**

Instytut jest fundacją, która powstała, by bronić osoby i środowiska zagrożone społeczną marginalizacją bądź wykluczeniem ze względu na przywiązanie do naturalnego ładu społecznego potwierdzonego w Konstytucji RP.

Działamy na rzecz prawnej ochrony człowieka na każdym etapie jego życia, angażujemy się w obronę: tożsamości małżeństwa jako związku jednej kobiety i jednego mężczyzny, autonomii rodziny, wolności religii, w tym prawa do edukacji religijnej w szkole oraz prawa do prowadzenia działalności gospodarczej w zgodzie z własnym sumieniem.

Nasi eksperci anlizują i opiniują projekty ustaw, docierają z prawną argumentacją do polityków w kraju i w instytucjach europejskich, biorą udział w pracach komisji parlamentarnych, przedstawiając opinie w sądach (tzw. *amicus curiae*) oraz monitorują działania administracji publicznej.

Ważnym obszarem naszego zaangażowania jest działalność procesowa, którą prowadzimy w ramach Programu Interwencji Procesowej. Współpracujący z Instytutem adwokaci, radcowie prawni oraz aplikanci reprezentują naszych beneficjentów w sprawach cywilnych, karnych, rodzinnych, wykroczeniowych, pracowniczych oraz administracyjnych. Pomoc ta zawsze udzielana jest bezpłatnie.

Jednym z kluczowych obszarów działalności Instytutu jest również intelektualna i etyczna formacja młodych prawników w ramach regularnych programów stażowych.

Instytut na rzecz Kultury Prawnej **Ordo Iuris**

ul. Górnosińska 20/6
00-484 Warszawa
tel. +48 22 404 38 50
biuro@ordoiuris.pl

Square de Meeus 38/40
1000 Brussels, Belgium
tel. 32 2 401 61 87
brussels.office@ordoiuris.pl

www.ordoiuris.pl
www.facebook.com/ordoiuris
twitter.com/OrdoIuris



**Działalność Instytutu możliwa jest dzięki
Darczyńcom – potrzebujemy Twojego wsparcia!**

Nasze numery rachunków bankowych:
32 1160 2202 0000 0002 4778 1296
USD: PL 92 1160 2202 0000 0002 5104 0774
EUR: PL 86 1160 2202 0000 0002 5104 0591

Bank Millennium S.A., BIC: BIGBPLPW

(Prosimy o zaznaczenie w tytule przelewu, że jest to darowizna na działalność statutową Ordo Iuris)